

[C. J. F. Sven.]

straffes, noget andet er, hvorfor han netop skal have en Straf af det og det Aaremaal —, men at ogsaa Samfundet har en meget betydelig Interesse i, at man, naar det drejer sig om en saa vigtig Funktion af Retslivet som Strafudmaalingen, ikke mindst med Henblik paa den nye Straffelov, har Adgang til at se af selve Dommen, hvorfor man er naaet til den udmaalte Straf. Jeg ved, at man fra Dommeres Side er meget imod det, men det forekommer mig nu ikke at være afgørende. Det er klart, at det vil give et større Arbejde, men Dommerne er jo dog til syvende og sidst til for Borgerne, for Ofentligheden, og ikke omvendt. Det nytter heller ikke noget, at man blot henviser til, at det jo som Regel vil fremgaa af selve Sagens Faktum, hvilke forskellige Momenter der har spillet ind ved Strafudmaalingen. Ved specielt at kræve, at der i Dommen gives en Begrundelse for Strafudmaalingen, vil der efter mit ringe Skøn være naaet betydeligt i saa Henseende; Henvisningen til det almindelige Referat i Dommen af Faktum er absolut ikke tilstrækkeligt.

Endelig har jeg saa i Ændringsforslag Nr. 103 foreslaaet, at for saa vidt en Person, der straffes, har udstaaet Varetægtsarrest, skal det udtrykkeligt i Dommen udtales, om man har afkortet denne Varetægtsarrest i Straffen. Allerede i Straffeloven af 10. Februar 1866 har vi i § 58 en Bestemmelse om, at en udstaaet Varetægtsarrest kan fradrages i Straffen, men denne Bestemmelse er benyttet uhyre lidt til Trods for at den nu har staaet der i saa mange Aar. I den nye Straffelov har man i § 86 til en vis Grad indskærpet den gamle Bestemmelse, idet man har sagt, at naar der er taget Hensyn til udstaaet Varetægtsarrest, skal det udtrykkeligt bemærkes i Dommen, hvor meget man har ladet fragaa i Straffen, men det er ikke paabudt, at man skal udtale sig i de Tilfælde, hvor man *ikke* har taget Hensyn til den udstaaede Varetægtsarrest, og jeg er jo bange for, at den hidtidige Praksis: at der ikke — det tør man vistnok sige — i al Almindelighed er taget Hensyn til den udstaaede Varetægtsarrest, vil fortsættes ogsaa under den nye Straffelov. Jeg kunde da ønske, at man var gaaet videre end i den nye Straffelov foreslaaet, men i hvert Tilfælde maa jeg holde for, at det i Retsplejeloven

udtrykkeligt bør paalægges Domstolene, at de i alle Tilfælde, hvor en Mand har udstaaet en Varetægtsarrest, i selve Dommen udtrykkeligt siger, om man har taget denne Varetægtsarrest i Betragtning eller ikke. Samtidig maa det selvfølgelig forventes, at der ogsaa gives en Motivering for, at man henholdsvis har taget eller ikke har taget Varetægtsarresten i Betragtning. Naar en Mand har siddet flere Maaneder i Varetægtsarrest, og han saa bagefter faar en Dom paa nogle faa Maaneders Fængsel, vil det virke ganske desorienterende paa den almindelige Befolkning, naar der ikke i selve Dommen er givet Oplysning om Grunden hertil.

Ændringsforslag Nr. 104 er kun kommet ind ved en Misforstaaelse. Det var stillet fra min Side under Forudsætning af, at jeg kunde faa Tilslutning fra Udvalgets Flertal, saa Ændringsforslag Nr. 104 vil jeg egentlig ikke have noget med at gøre. Hvad derimod angaar de to af mig særligt omtalte Ændringsforslag, Nr. 29 og Nr. 103, er jeg, da jeg efter Stillingen i Udvalget maa forvente, at de ikke kan gennemføres, betænkt paa at tage dem tilbage, idet jeg ikke vil udsætte dem for at blive forkastet ved denne anden Behandling, men denne Tilbagetagelse sker i den Forventning, at de to af mig her rejste Spørgsmaal paa ny kan komme til Behandling, naar Retsplejeloven senere kommer til Behandling i dette høje Ting, hvilket formentlig sker ved næste Rigsdagssamlings Begyndelse, og jeg haaber da, at det indenfor Udvalget skal lykkes mig at faa Tilslutning til de to omtalte Forslag. Hermed tager jeg Ændringsforslagene Nr. 29, Nr. 103 og Nr. 104 tilbage.

Anden Næstformand (Parkov): Ændringsforslagene Nr. 29, Nr. 103 og Nr. 104 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Hartvig Frisch: Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling og fatte mig ganske kort, navnlig da det ærede Medlem Hr. Trier for visse Punkters Vedkommende har fremhævet adskillige af de Ting, som jeg gerne vilde have talt om.

Det, som navnlig ligger mig paa Sinde, og som ogsaa det ærede Medlem Hr. Trier